

indsføre Gjengivelser, der ere udkomne i Udlandet af her forarbejdede Kunstarbeider, hvad enten disse Gjengivelser ere udkomne før eller efter denne Lov, og vi have antaget, at det laa i Paragrafen, som den var affattet; men muligvis kunde det udtrykkes paa en endnu tydeligere Maade, ved at sige: „andelsteds forfærdigede Efterligninger, der ikke have Hjemmel i nærværende Lov,“ hvorom jeg inden tredie Behandling skal konferere med Udvalgets andre Medlemmer. De øvrige Bestemmelser trænge ikke til videre Motivering.

Jacobsen: De Medlemmer udenfor Udvalget, der have stillet Endringsforslag til nærværende Sag, have i een Henseende kunnet slutte sig til Udvalgets Forslag, nemlig forsaavidt det gaar ud paa, at den § 1, der findes i Lovforslaget, som det er kommet til os fra det andet Thing, neppe er hensigtsmæssig; det forekommer ogsaa disse Medlemmer, paa hvis Begne jeg paa en Maade her taler, som om denne Paragraf gaar for vidt, men derimod have vi ikke kunnet været enige i, at den Hovedbestemmelse, som tilsigtes ved Paragrafen, fuldstændig burde udgaae af Loven, og vi have derfor troet at burde foreslaae, at § 1 optages igjen i den Form, hvori den forelaa i Regjeringsens oprindelige Udkast. Der var ikke dertil sagt, at noget Kunstværk ikke maatte eftergjøres, men kun at ethvert originalt Maleri eller Billedhuggerarbejde ikke, uden Kunstnerens Samtykke, maatte gjengives, naar Gjengivelsen hørte til samme Kunstart, og med denne Begrænsning forekommer Bestemmelsen os rigtig og nødvendig, forsaavidt man ikke vil træde Kunstnerens Ret meget for nær. Udvalgets ærede Ordfører har ogsaa erkjendt, at det ialtsald er nogen Forskjel mellem Gjengivelsen af forskellige Kunstværker, idet jeg ikke troer, at han dristede sig til med saa stor Bestemthed at udtale sig med Hensyn til Gjengivelsen af Billedhuggerarbejder som med Hensyn til Gjengivelsen af Malerier. Det forekommer mig ogsaa, at det maa være indlysende for Enhver, der har et nøiere Kjendskab til de herhenhørende Forhold — det kan ikke støde Nogen, naar jeg udtaler, at det forekommer mig at fremgaae af Udvalgets Udtalelser, at dets Medlemmer ikke

have været fuldkommen inde deri — at en saadan Bestemmelse navnlig for Billedhuggeren er af stor Betydning, og at den kun indeholder en fuldkommen nødvendig Bestyttelse for ham. Naar han skaber et Billedhuggerarbejde, da bestaaer dette nemlig i en Model, der afføbes i Gips, hvilken Gipsafføbning senere som oftest bliver udført i Marmor, og det er Betalingen for dette Marmorarbejde, der giver Kunstneren den største Fortjeneste, men det udføres i Regelen ikke med hans egen Haand; det udføres af hans Elever, og til at udføre en saadan Statue efter Modellen udfordres der ganske vist Kunstfærdighed — Færdighed med Hensyn til Die og Haand — men der udfordres ikke en aandelig Begavelse, og man kan derfor ikke sige, som Udvalget har forudsat, at Den, der kopierer Modellen, i denne Kopi skal lægge Noget af sit Eget, eller at den med Jøde skal kunne betragtes som hans aandelige Eiendom; dette er aldeles urigtigt. Det Samme gjælder ogsaa i en meget betydelig Grad med Hensyn til Malerier, thi vel have vi ikke her en Kunstindustri som den, der i en betydelig Grad drives andre Steder, hvor der er store Gallerier; vore Gallerier ere ikke af den Bestaaenhed, at de have fremkaldt en saadan; men der er Sandsynlighed for, at den vil opstaae, og da de Kunstnere, der paa industriel Maade beskæftige sig med at kopiere Kunstværker, have opnaaet en saadan Færdighed, at deres Gjengivelser for den store Mængde, der ikke har noget skarpt Blik i denne Retning, fuldkommen ville kunne erstatte Kunstnerens originale Arbejder, er der intet Spørgsmaal om, at en saadan Virksomhed i høi Grad formindsker deres Indtægter. Aldeles ukjendt er en saadan Gjengivelse af Kunstværker dog heller ikke her, og jeg behøver blot at erindre dem, som boe i Kjøbenhavn om, at der paa Udstillingen ifjor ikke var mindre end 6 eller 7 Exemplarer af eet Maleri, nemlig af Nørbyes lille Abbate. Med Hensyn til Billedhuggerarbejder er det bekjendt, at, naar et Arbejde er vellykket, er det ved Gjengivelser, at Kunstneren gjør sig den væsentligste Fordeel; hvor stor en Deel af de Summer, som Thorvaldsen tog ind, skulde han ikke netop gjentagen Udførelse af det samme Kunstværk, der engang havde vundet europæisk